

<< Cu Eminescu... „înspre clipa ce se schimbă” ...>>

Expoziție temporară de bunuri culturale
din patrimoniul Memorialului Ipotești

Autor: Maria Casian-muzeograf memorialist

Argument

Existența noastră și tot ce înseamnă materie este atins de efemer, iar obiectul care este catalogat ca bun cultural păstrează în sine amintirea unui timp uitat. El poate demonstra, fără echivoc, faptul că ființa creată, deși contingentă și marcată de *clipa cea repede*, lasă un semn prețios al trecerii sale. Descifrat, el poate creiona, într-un ansamblu, un element lipsă.

Memorialistul, istoricul literar, dar și cei cărora roadele cercetării și muncii lor le sunt oferite, pot reface, nu doar imaginativ, ci și cu repere vizibile, lungul și enigmaticul drum al „clipei... ce se schimbă”. Schimbarea înseamnă transformare, curgere, mișcare dată de *Causa Prima* materiei neînsuflețite și celei înzestrate cu suflet, în cele trei forme ale sale: suflete vegetale și animale cu existență finită, și suflete intelective- raționale cu existență nemuritoare. Deși nu putem vorbi despre un „suflet”, al obiectului expus, ci despre o „prezență”, acesta poate ocupa un loc pe tipăria amintirilor noastre, acolo unde păstrăm nestematele care ne punctează pozitiv firul existenței.

Expoziția conține piese de patrimoniu, unele neexpuse vreodată: albume, rame brodate, vase, țesături, dantele ...din perioada cuprinsă aproximativ între 1850-1929, deci „clipa poetului și a familiei sale”,...timpul scurs de la venirea pe lume a lui Eminescu până la moartea ultimului dintre frații săi.

Dintre piesele deosebit de valoroase, unele originale, menționăm fragmentul de ușă pictată provenind de la conacul de la Florești unde a locuit, o vreme, Eminescu, un album cu suport de metal meticolos ornamentat, un album legat în piele și altul cu foile aurite, câteva vase decorative, rame realizate cu materiale și tehnici diverse, țesături de borangic, dantele, o icoană, două casete cu ornamente și intarsii.

Călăuziți în acest pelerinaj de versurile lui Eminescu, am putea înțelege, în neclintirea unei clipe răsfrânte doar asupra spiritualității, că ceea ce este plin de adevăr seamănă semințe aidoma.

Obiectele poartă, poate puțin atipic, dar potrivit aici, în areal eminescian, pecetea cizelată a cuvintelor lui.

Sunt valorificate în această expoziție bunuri patrimoniale care conduc la ideea de *timp*, *amintire*, *clipă*, sunt regăsite semnele frumuseții, adevărului, binelui ...semne care transcend. Am putea observa pedestalul ridicat creativității, ca

semn-simbol al conexiunii permanente a omului cu divinitatea. Marcat de celest, omul devine făurar și intervine benefic asupra materiei (lemnul, piatra, metalul). Fiecare obiect invită la aflarea unei taine, care se află în formele ornamentelor și în spectacolul culorilor materialelor din care sunt lucrate, dincolo de tăioasa scânteiere a cristalelor, moliciunea catifelelor și lucirile metalelor.

Având alături și repere iconografice, ne amintim de efigia împietrită a ireversibilului. Astfel, putem închide sub pleoape imaginea unei ființe care ne este, multora dintre noi, atât de aproape de suflet. Așadar, iată-ne peregrini „înspre clipa ce se schimbă,, , privind șirul de obiecte, a căror alăturare nu este aleatorie. Pornind de la sclipirea fugară a vreunui element decorativ, se va înfiripa doar pentru noi un vis: misterioasa imagine a secunde care a ars, cândva, în clepsidra timpului.

Maria Casian